

grajati šolstvo po sedanji naredbi. Vprašajmo, je li to primerno za naše slovensko priprosto ljudstvo, za našega nevednega kmeta? Naše kmečko ljudstvo ni še tako umno, da bi razumelo razprave o brezverskem šolstvu. Naši priprosti slovenski kmetje, ki govore taborske poslušajo, nimajo še dovolj prepričanja o šolski koristi, nimajo še veselja, ljubezni do šole. Šola našim ljudem še nikoli prav všeč ni bila, niti pod prejšnjim cerkvenim nadzorništvom, niti pod sedanjim državnim. In vendar se more ljudstvo le po šolah omikati, vendar so ljudske šole edino pravo sredstvo, da se ljudstvu pomore k večji duševni omiki in k boljšemu materialnemu stanju. Pri nas in povsod kaže torej, da se kmetu šola priporoča, da vsaj on rad pošilja svoja deca v šolo, da naj skrbi za nje, da se izobražujejo, da naj redno plačuje učitelja, dobrotnika svojih otrok. Ali se je mar na gorenskem taboru v tem smislu govoriti hotelo? Teško! Dozdeva se mi, da se je sedanje šolstvo tako pretresovati hotelo, kakor to storé v šolskem oziru pristanski listi „Vaterland“, „Volksblatt“ in drugi. Hotelo se je menda reči: v današnjih šolah se mladina ne podučuje v sveti veri in kersanskem nauku, se ne izreja v duhu kersanstva, se ne vodi k svetim opravilom v cerkev itd. Le posvetne reči o živalih, opicah itd. se jim pripovedujejo. Tako pišejo omenjeni časniki. Prašam pa, ali se more to obrniti na slovensko ljudsko šolstvo na Kranjskem? Ali se poleg novih šolskih postav pri nas tako godí?

Kdor pozná razmere na Kranjskem, dobro vé, da se po vseh šolah pri nas, kjer imajo še duhovni kaj ljubezni do šole in mladine, pridno podučuje v sv. veri, kakor popred. Zdaj kakor popred hodijo učenci k sv. mašam. Čemu torej grajati kaj, kar ni graje vredno? Čemu gerditi šolo, mesto jo priporočati? To se pravi, škodo želeti! Tistim, ki so mislili zoper šolstvo govoriti, svetujem, da bi rajše na to delali, da se kmali skliče kranjski deželni zbor, da se tedaj kmali izdela postava, po kateri bodo srenje primorane, šole zidati, otroke v šolo pošiljati, učitelja tako plačevati, da bodo mogli pošteno živeti, in srenji več koristiti. To je pri nas potrebno, pa ne iskati brezverskih šol na Slovenskem, kjer jih ni. Brezverske bodo le tedaj, ako ne bodo hoteli duhovni v šoli skerbeti za poduk v kersanskem nauku in za cerkvena, verska opravila“.

— Dosedanji c. k. deželni pervomestnik v Ljubljani, baron Konrad Eybesfeld, je imenovan za c. k. namestnika v Zgornji Avstriji, in na njegovo mesto v Ljubljani stopi dosedanji deželni glavar Karol pl. Wurzbach. Kdo iz med teh dveh je storil in bode storil več za ljudske šole na Kranjskem, učila nas bode skušnja.

— V Mariboru je 26. preteč. m. umrl g. Anton Tomšič, vodnik in duša časopisu „Slov. Naroda“. Bode nam v blagem spominu.

Razpis učiteljeve službe.

V Lescah na Gorenskem je razpisana učiteljeva, orglarjeva in cerkvenikova služba, z 220 gold. letne plače, za katero naj se prošnje oddajajo pri c. k. okrajnem šolskem svétu v Radolici do 15. t. m.

Prememba v učiteljskem stanu.

Na Kranjskem. G. Jožef Stupar, prejšnji učitelj v c. k. normalki, je zač. postavljen v predmestno ljudsko šolo k sv. Petru, ker ondašnji učitelj boleha.